

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. N. Mămăliga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

Î N C H E I E R E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ministerul Justiției,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Mahnovet Ionuț
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției și de către Mahnovet
Ionuț și menținută hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul
Centru),

c o n s t a t ă :

La 18 iunie 2020, Mahnovet Ionuț a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea
prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia a indicat că, prin ordonanța procurorului în Procuratura
Hâncești, Ungureanu Oxana, din 16 decembrie 2019, în cadrul cauzei penale nr.
2019330468, Mahnovet Ionuț a fost recunoscut în calitate de bănuț de comiterea
infrațiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Ulterior, prin ordonanța procurorului în Procuratura Hâncești, Ungureanu
Oxana, din 23 ianuarie 2020, Mahnovet Ionuț a fost scos de sub urmărire penală pe
cauza penală nr. 2019330468, în temeiul art. 284 alin. (2) pct.1 Cod de procedură
penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită de bănuț.

Astfel, a menționat că, fără careva motiv rezonabil, în lipsa unor probe
pertinente, în scopul umilirii reclamantului, acesta a fost tras ilegal la răspundere

penală în cadrul cauzei penale nominalizate, fapt ce l-a făcut să suporte umilință și disconfort enorm, în rezultatul cărora a suferit traume psihologice sub formă de stres, care sunt iremediabile.

Prin urmare, prin acțiunile organelor de urmărire penală enunțate, i-au fost lezate drepturile și libertățile reclamantului prevăzute de art. 6 CEDO, considerent din care urmează a fi încasat din contul bugetului de stat, suma de 1 000 de Euro cu titlu de prejudiciu moral.

A mai invocat că, odată cu intentarea cauzei penale nr. 2019330468, Mahnovet Ionuț a fost nevoit să-și angajeze un apărător, pentru serviciile juridice prestate de avocat în cadrul cauzei penale nominalizate achitând, conform contractului de asistență juridică nr. 867 din data de 16 decembrie 2019 și bonului de plată seria EP nr. 600890 din 21 mai 2020, suma de 3000 de lei.

În fața instanței reclamantul a solicitat încasarea din contul bugetului de stat a prejudiciului moral în mărime de 1000 de Euro și a prejudiciului material în mărime de 3000 de lei, suportate pentru achitarea asistenței juridice, precum și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de 4000 de lei.

Prin hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Mahnovet Ionuț împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului material și moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

A fost încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul lui Mahnovet Ionuț, prejudiciul material în mărime de 3000 de lei, prejudiciul moral în mărime de 6000 de lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4000 de lei, în rest, pretenția privind încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de Ministerul Justiției și de către Mahnovet Ionuț și menținută hotărârea din 24 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Pentru a decide astfel instanțele au menționat că, Mahnovet Ionuț dispune de dreptul de a solicita repararea prejudiciului suportat în cadrul procesului penal or, acesta prin ordonanța procurorului în Procuratura raionului Hîncești, Ungureanu Oxana, din 23 ianuarie 2020, a fost scos de sub urmărire penală în cadrul cauzei penale cu nr. 2019330468, deoarece fapta nu a fost săvârșită de bănuțit, adică a fost repus în drepturi.

La 24 februarie 2022, Ministerul Justiției a contestat cu recurs decizia din 26 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei instanța a aplicat eronat normele de drept material ce țin de încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale

instanțelor judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 26 octombrie 2021, expediată părților la 03 ianuarie 2022, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de către părți. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Ministerul Justiției, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă. În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Ministerul Justiției, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de

apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează. Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Ministerul Justiției.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ministerul Justiției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas